

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 504/2017
01.06.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Стаменковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу 2К 2375/11 од 29.09.2016. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 38/17 од 19.01.2017. године, у седници већа одржаној 01.06.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Стаменковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу 2К 2375/11 од 29.09.2016. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 38/17 од 19.01.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу 2К 2375/11 од 29.09.2016. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 2 (две) године и 6 (шест) месеци. Пресудом је одређено да трошкови кривичног поступка падају на терет окривљеног АА, а да ће о њиховој висини суд одлучити посебим решењем. Оштећени ББ, упућен је да имовинскоправни захтев остварује у парничном поступку.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 38/17 од 19.01.2017. године, поводом жалбе браниоца окривљеног АА, а по службеној дужности, преиначена је пресуда Основног суда у Нишу 2К 2375/11 од 29.09.2016. године, у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Нишу окривљеног АА, за кривично дело превара из члана 208. став 4. у вези става 1. КЗ, применом одредаба чланова 4, 42, 45. и 54. КЗ осудио на казну затвора у трајању од 2 (две) године, док је жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведене правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 38/17 од 19.01.2017. године, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Горан Стаменковић, у смислу члана

485. став 1. тачка 1) и став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине у целости првостепену и другостепену пресуду. Међутим, из предлога и образложења захтева, очигледно произилази да је исти поднет и против пресуде Основног суда у Нишу 2К 2375/11 од 29.09.2016. године.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП одржао седницу већа, у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости најпре истиче да је побијаним пресудама повређен члан 16. став 2. и 3. ЗКП, јер сматра да је суд био дужан да непристрасно оцени изведене доказе, у складу са слободним судијским уверењем.

Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву указује и то да је побијаним правноснажним пресудама утврђена намера окривљеног да себи прибави противправну имовинску корист, иако је купац, оштећени ББ, 17.500 евра дао фактичком продавцу, оштећеној ВВ, па се према наводима захтева, у конкретном случају доводи у питање намера окривљеног да себи прибави противправну имовинску корист. У вези тога, бранилац истиче да је било неопходно испитати ВВ, као сведока у току поступка, јер сматра да је само она могла имати својство окривљеног, а никако окривљени АА.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног оспорава оцену изведених доказа и утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 16. став 2. и 3. ЗКП, као и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног, оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић